

Bilag til f. t. l. om Danmarks tilslutning til EU's forfatningstraktat (bd III)

log og arbejdsmarkedsparternes rolle på EU-plan under hensyntagen til de nationale systemers forskelligartede karakter. Bestemmelsen giver EU til opgave at lette dialogen mellem arbejdsmarkedets parter og understreger, at parternes uafhængighed skal respekteres. Bestemmelsen traktatfæster de sociale trepartstopmøder om vækst og beskæftigelse som et bidrag til den sociale dialog.

EU's indsats inden for beskæftigelsespolitikken har fortsat støttende og supplerende karakter, og midlerne omfatter retningslinier og tilskyndelsesforanstaltninger med henblik på at fremme samarbejdet mellem medlemslandene. EU-lovgivning kan som hidtil ikke indebære harmonisering af medlemslandenes love og administrative bestemmelser.

Social- og arbejdsmarkedspolitikken

Social- og arbejdsmarkedspolitikken videreføres også stort set uændret i art. III-209-219. Målet er fortsat at fremme beskæftigelsen, forbedre leve- og arbejdsvilkårene, muliggøre fornøden social beskyttelse, dialog på arbejdsmarkedet, udvikling af menneskelige ressourcer og bekæmpelse af social udstødelse. Fornøden social beskyttelse og bekæmpelse af social udstødelse skal indgå som overvejelser i alle EU's politikker og aktiviteter på grundlag af forfatningstraktatens del III, jf. art. III-117.

Gældende traktatkrav til Kommissionen om konsultation af arbejdsmarkedets parter samt om samordning mellem medlemslandene af deres social- og arbejdsmarkedspolitikker videreføres i lighed med traktatbestemmelser om bl.a. ligeløn, ligebehandling og positiv særbehandling, samt om betalt frihed og Den Europæiske Socialfond.

EU kan som hidtil vedtage tilskyndelsesforanstaltninger for at fremme samarbejdet mellem medlemslandene på disse områder, samt med henblik på bekæmpelse af social udstødelse og modernisering af sociale beskyttelsessystemer. Se artikel III-210, stk. 2, litra a. Traktaten tydeliggør desuden den åbne koordinations metode om samordningen af medlemslandenes indsats inden for social- og arbejdsmarkedspolitikken. Se artikel III-213. I en erklæring til slutakten bekræftes det, at de politikker, der er beskrevet i art. III-213, i det væsentlige hører under medlemslandenes kompetence, og at EU's tilskyndelses- og samordningsforanstaltninger ikke in-

debærer harmonisering af nationale systemer og ikke berører nationale garantier og kutymen om arbejdsmarkedsparternes ansvar.

EU kan som hidtil vedtage minimumsregler inden for arbejdsmiljø, arbejdsvilkår, arbejdstageres sociale sikring, beskyttelse af arbejdstagere ved afskedigelse, information og høring af arbejdstagere, repræsentation af arbejdsmarkedets parter, vilkår for arbejdstagere fra tredjelande, integration af udstødte fra arbejdsmarkedet og ligestilling på arbejdsmarkedet. Se art. III-210, stk. 1. litra b.

EU-regler på disse områder kan fortsat ikke regulere lønforhold, organisationsret, strejkeret eller ret til lockout. Det er således stadig medlemslandenes kompetence at fastlægge de grundlæggende principper i deres sociale sikringsordninger. Medlemslandene kan også opretholde eller indføre strengere beskyttelsesforanstaltninger, ligesom det kan overlades til arbejdsmarkedets parter at gennemføre EU-lovgivning på området. Se art. III-210, stk. 4-6.

Beslutningsprocedurerne på disse områder videreføres også. Enstemmighed fastholdes for vedtagelser om arbejdstageres sociale sikring, beskyttelse ved afskedigelse, repræsentation af interesser og vilkår for arbejdstagere fra tredjelande. Den gældende, men ikke benyttede, mulighed for med enstemmighed at overgå til den almindelige lovgivningsprocedure for de tre sidstnævnte områder fastholdes også, jf. art. III-210, stk. 3. Se i øvrigt kapitel 11 om tilpasningsmuligheder.

Som i den gældende traktat åbnes der mulighed for, at arbejdsmarkedets parter kan indgå overenskomstaftaler på EU-plan, jf. art. III-212. Bestemmelsen skal ses i lyset af art. III-211, der viderefører den gældende traktatbestemmelse om konsultation af arbejdsmarkedets parter på europæisk plan, herunder om konkrete forslag som Kommissionen påtænker at fremsætte inden for social- og arbejdsmarkedspolitikken. Arbejdsmarkedets parter har således mulighed for at indgå en aftale med den virkning, at Kommissionen er afskåret fra at fremsætte forslag på området.

Gennemførelsen af aftaler mellem arbejdsmarkedsparterne på EU-plan sker enten efter den praksis, parterne og medlemslandene normalt anvender, eller efter ønske fra parterne ved europæiske retsakter. Forfatningstraktatens art. III-212, stk. 2, viderefører således muligheden for at